

[Jensen (Lillering).]

stander af. Vi skal have et så nært samarbejde som muligt i den kommende tid, også med planteavlssudvalget, fordi de nye bekæmpelsesmidler, som benyttes i landbruget mod ukrudt og skadedyr, ikke gerne skulle ødelægge bierne, som man ikke kan undvære for bestøvningens skyld. Udvalget har ikke nået at behandle dette spørgsmål, derfor ser jeg gerne et nært samarbejde mellem de forskellige interesser indenfor nævnet.

I § 4 bestemmes det, at der skal ansættes bisydomsinspektører i hver amtsrådsreds. Det er nævnet, der udpeger disse inspektører, og det er jeg enig i. Men hvis der nu et sted bliver udpeget en uheldig mand, hvordan bliver man så af med ham igen? Mon ikke en bestemmelse i loven om, at landbrugsministeren i så fald kan afskedige ham, ville være på sin plads?

Hvad angår § 5 er jeg vidende om, at tilsynsmændene gerne ville have forhandlingsret med henblik på stk. 2, og at man efter „rejsegodtgørelse“ gerne ville have tilføjet: „og dagpenge“, især i de tilfælde, hvor tilsynsmanden skal udenfor sit eget distrikt.

I § 7 indeholdes en række bestemmelser, som jeg ikke her skal komme nærmere ind på. Kun skal jeg nævne punkt h), hvor der er tale om tilsynet. Det er her nævnt, at man 6 uger efter konstateringen og behandlingen skal foretage eftersyn. Forsåvidt dette eftersyn finder sted sidst på sommeren, er det vel godt nok, men ved et forsømmertilfælde af bipest vil det i mange tilfælde være rigtigt at påbyde et senere eftersyn. Det er ikke alle biavlere, der er så samvittighedsfulde som ønskeligt. Jeg skal nævne et eksempel, som jeg er vidende om, og som kan illustrere, hvor nødvendigt tilsynet er.

En mand, som gennem mange år havde været biavler, fandt ud af, at der kunne være forretning i at opkøbe små svage bifamilier og gamle huse, som han så malede op, så de kom til at se helt præsentable ud. De skulle sælges med udflytning på lyngen for øje. Af fire huse i en bigård af disse indkøbte bistader var to smittet med bipest. Tilsynsmanden bar sig fuldstændig rigtigt ad, han så staderne nøje efter og standsede forretningen. Ellers vidste man ikke noget som helst om, hvor mange familier der var blevet smittet og havde påført vedkommende købere et tab.

Dette er en af bevæggrundene til, at jeg ønsker en tilsynsmand med i § 2-nævnet. Det er tilsynsmændene, der er sagen nær-

mest inde på livet, og derfor ønsker jeg denne sagkundskab med ind i nævnet.

Endvidere må jeg gøre opmærksom på, at beløbet 2 000 kr. i § 17 til uddannelse af tilsynsmænd ganske sikkert er for lille. Jeg er klar over, at imødekommes de ønsker, jeg har med hensyn til lovforslaget, slår de 85 000 kr. i § 17 næppe til, men jeg vil gerne gøre opmærksom på, at vil man målet, må man også ville midlerne. Lad mig føje til, at lovforslaget er et så stort fremskridt, at selvom vi ikke får nogen ændringer, skal vi være godt tilfredse, men da der vil gå 5 år, inden loven skal tages op til revision, har jeg fremsat disse bemærkninger og ønsker om ændringer. De ændringsforslag, som mine bemærkninger kan afstedkomme, kan ganske sikkert indføres ved anden behandling, såfremt ministeren vil gå med dertil og vil stille forslag derom.

Jeg anbefaler lovforslaget til hurtig behandling, for at den i § 19 nævnte ikrafttrædelsesdato kan blive overholdt.

Føged: Også jeg vil gerne takke landbrugsministeren for dette lovforslag. Det omhandler et emne, der måske tilsyneladende har liden interesse, men som, hvis man undersøger det økonomisk, har en endog ret vidtstrakt interesse for landet som helhed. Jeg vil gerne samtidig benytte lejligheden til at takke for den udmærkede betænkning, der er afgivet vedrørende disse spørgsmål, og ligesom den foregående ærede ordfører henviser til den saglige og let forståelige redegørelse, som kan have interesse for alle, der interesserer sig for disse spørgsmål.

Der er bl. a. et afsnit vedrørende biavlens betydning, som giver et godt overblik over, hvad den betyder i penge. Der er således en opgørelse over honningværdien, der ganske vist svinger efter de klimatiske forhold og naturligvis også i nogen grad efter, hvilke sygdomme der optræder, og hvor kraftigt de optræder. Opgørelsen viser, at man et år har haft et honningudbytte på 10 mill. kr. — det var i 1943 —, men i 1940 var det kun på godt 2 mill. kr. Lidt længere nede ser man en opgørelse over, hvad man vil anse for at blive normal avl i Danmark under rimelige klimaforhold, d. v. s. når de almindelige kulturplanter ikke går til af frost og tørke, således at bierne ikke finder de nødvendige planter at søge føden i, og så vil man i stedet for disse lave tal komme op på en 17,2 mill. kr. årlig, et ikke uvæsentligt beløb i den almindelige danske husholdning. Og dette er alene honning-